

[Søren P. Larsen.]

at gavne de unge ved at give dem Beskæftigelse, ved at undervise dem og derved opdrage dem og give dem gode Vaner, sker Fyldest. Jeg mener ogsaa, at man bør sætte ind paa Omraader, hvor der samfundsmæssigt kan fremskaffes visse Værdier; som jeg tidligere har nævnt, vil saadan noget som Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel fra vore Tørvemoser efter min Opfattelse kunne suppleres med en lang Række andre Opgaver. Jeg tror, at det vil være bedst at drøfte alt dette i et Udvalg. Hvis man fra Regeringspartiernes Side vil gaa med til dette, vil vi gerne gaa ind i et Arbejde i Udvalget, fordi Lovens Hovedformaal: at afhjælpe den Nød, som de unge ledige befinder sig i, ved at give dem Beskæftigelse og passende Undervisning og passende Adgang til Sport, ogsaa tiltaler os. Erfaringerne har jo vist, at Loven fra i Foraaret ikke har kunnet opfylde Forventningerne, at den kun har været brugt i meget faa Tilfælde, og at der af de 3 Mill. Kr. kun er brugt godt 150 000 Kr. Hvis der i Udvalget skulde være Lydhørhed over for de Krav, vi stiller, og de Krav, vi peger paa, vil vi, som sagt, gerne gaa ind i et Udvalgsarbejde, idet vi ogsaa er interesseret i Lovens Hovedformaal.

Bindslev: Det foreliggende Lovforslag drejer sig, som anført af de foregaaende Talere, om Forlængelse af Loven om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden. Denne Forlængelse er blevet en Nødvendighed ud fra den simple Kendsgerning, at der af de 3 Mill. Kr., som er stillet til Raadighed ved Lovens Vedtagelse, pr. 20. Oktober kun er anvendt et Beløb af 157 000 Kr., et meget ringe Beløb, naar man sammenligner det med det bevilgede. Man ser af de Bilag, der ledsager Lovforslaget, at kun meget faa private Organisationer, meget faa Købstæder og ingen Landkommuner har taget Loven i Anvendelse. Der er jo mange Grunde, der kan forklare dette Forhold, for det første den Grund; at Loven først stammer fra Maj Maaned dette Aar, saaledes at de forskellige Kommuner med andre Ord kun har haft meget kort Tid til Forberedelsen og Planlægningen af saadanne Foranstaltninger, og dernæst en Grund, som jeg ogsaa finder Anledning til at nævne, nemlig det store Arbejde, som man rundt omkring i Kommunerne har haft med Socialreformens Gennemførelse, der jo ganske naturligt har lagt Beslag paa mange Tanker og megen Arbejdskraft. Disse Grunde kan i og for

sig meget vel motivere, at man søger en Forlængelse af Loven, men selv naar henses til dem, synes jeg, man rundt omkring sporer en vis Træghed i Benyttelsen af denne Lov, en Træghed, som jeg vil karakterisere som overordentlig beklagelig; jeg vilde finde det formaalstjenligt, om man fra alle interesserede Sider i den kommende Tid vilde gøre et positivt Arbejde, ikke alene i Retning af at oplyse om, at en saadan Lov foreligger, men tillige for at faa vakt Interessen for denne meget vigtige Samfundssag.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne nævne, at har der været Træghed med Hensyn til Igangsættelse af Arbejde, saa kan man ogsaa i nogen Grad tale om Træghed med Hensyn til Tilgang af Arbejdskraft. Det er jo ikke mange Steder, man har haft Lejlighed til at kontrollere det, men paa et enkelt Sted, hvor jeg har haft Lejlighed dertil, kan det ses. Det drejer sig om et Arbejde, som paa Foranstaltning af Københavns Kommune er sat i Gang ude i Jægersborg Dyrehave, hvor det efter Planen skulde være muligt at beskæftige et Hold paa 150 Mand, men hvor det til Dato ikke er lykkedes at faa mere end 80 Mand i Arbejde. Se, dette viser jo, at der inden for de unge Arbejdedes egen Kreds er meget liden Interesse for Loven, og jeg mener derfor, at det maa være deres Opgave, som i særlig Grad har Kontakt med de arbejdsløse, og da ganske særlig med de unge arbejdsløse, at henlede Opmærksomheden paa Lovens Eksistens og paa Nødvendigheden af, at Loven bliver udnyttet. For det kan jo ikke nytte at nægte, at over for den Del af Samfundet, som i meget væsentlig Grad er med til at bære Socialreformen og de sociale Understøttelser i det hele taget, vil det være et vigtigt Moment for de arbejdsløse selv, at de kan sige, at de i videst mulig Udstrækning udnytter den Lovgivning, som kommer fra Rigsdagen, og som gaar ud paa at skaffe dem Arbejde. Derved, at man ikke udnytter de Muligheder, der foreligger, besværliggør man det sociale Lovgivningsarbejde.

Jeg vil gerne som et træffende Eksempel paa et Stykke Arbejde i Lovens Aand have Lov til at nævne den Foranstaltning, som i Københavns Kommunes Planer hedder: Afrømning af Dækjord i Grusgrave i Jægersborg Dyrehave. Det, det her drejer sig om, er Gruslejer i Jægersborg Dyrehave, som det ikke kan betale sig at benytte, saa længe denne Dækjord ikke er fjernet, saaledes at disse Gruslejer altsaa aldrig vil blive udnyttet, saa længe Dækjorden ligger.